

[Pelle Voigt]

Men derudover ville der naturligvis i udarbejdelsen af traktaten og i gennemforhandlingen af de principper, der skulle lægges til grund for den, meget vel kunne opstå enighed om en række grundlæggende principper og løsningsmodeller, som konkret kunne bidrage til den proces, der er i gang andre steder i Europa og i verden.

Når jeg i mit første indlæg sagde, at dette her ikke ville koste os noget som helst, var det i for sig, fordi jeg har taget regeringens erklæringer på disse områder helt seriøst, bl.a. den erklæring, som forsvarsministeren afgav den 26. september 1985 i Politiken, da jeg første gang fremlagde tankerne bag dette forslag, og hvor det blev fastslået af forsvarsministeren, at Danmark ikke under nogen omstændigheder kunne drømme om at anskaffe kemiske våben. Aha, tænkte jeg, så må det jo være sådan, at regeringen gerne vil afskrive optionen – den mulighed – vi i øjeblikket har for at modtage kemiske våben; det er vi tilsyneladende enige om. Men så viser det sig i udenrigsministerens oplæg og i fru Connie Hedegaards indlæg her i salen, at det er vi øjensynlig aldeles ikke. Det synes jeg er meget skuffende, og så er det, man må sige, der er yderligere konkrete, tungtvejende grunde til at få forslaget fremsat og gennemført.

Jeg synes, det er trist, hvis det virkelig forholder sig sådan, at man på trods af sine erklæringer vil holde muligheden for tilførsel af kemiske våben åben, men der findes et engelsk ord, som jeg ikke ved hvordan man oversætter til dansk, men som anvendes meget i nedrustningskredse, ikke mindst under nedrustningskonferencen i Genève, og det er det udtryk, som også blev anvendt om en række partiers tilslutning til den atomvåbenfri zone, nemlig »lip-service«, altså det, at man siger, at man skam går ind for et eller andet, og intet i denne verden er dog mere afskyeligt end kemiske våben, og der er næsten ingen grænser for, hvad man vil gøre, men det er meget karakteristisk og interessant at se, at hr. Albrechtsen ganske enkelt ikke får noget svar, når han stiller udenrigsministeren det enkle spørgsmål, om Danmark er villig til at foretage ét eneste konkret tiltag.

Jeg synes, vi nu må arbejde videre med denne sag, og jeg synes, det er vigtigt, at der også fra dansk side kommer en klar og utve-

tydig støtte til den aftale, som det tyske socialdemokrati og det østtyske regeringsparti trods alt har indgået, således at vi kan være sikre på, at denne aftale, den dag der kommer en socialdemokratisk regering i Vesttyskland og den skal sættes i kraft, også har Danmarks fulde støtte og opbakning.

Desuden glæder jeg mig meget til, at vi i løbet af få dage får afklaret udenrigsministerens holdning til de forslag, som hr. Lasse Budtz har stillet heroppefra i debattens løb, og som jeg er fuldstændig enig i. Vi vil i hvert fald arbejde for, at der i løbet af meget kort tid kommer svar på de spørgsmål, og hvis svarene ikke er så tilfredsstillende, som man kunne ønske sig, må vi se, om vi ikke er i stand til på en eller anden måde politisk at påvirke ministeren til at tage spørgsmålet om den C-våbenfri zone op til drøftelse under de kommende nordiske ministerrådsmøder, og om man under de kommende ministerrådsmøder i NATO, eventuelt sammen med Norge eller andre lande, helt klart og utvetydigt vil sige fra over for planerne om at oplagre nye kemiske våben på europæisk område og vil gøre det klart, at Danmark under ingen omstændigheder nogen sinde vil modtage kemiske våben på sit område.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Inden hr. Pelle Voigt nu begynder at belaste det hårdt plagede folketingssekretariat med nye byger af spørgsmål og folketingets dagsorden med nye forespørgsler osv., vil jeg straks sige, at jeg vil finde det helt naturligt på baggrund af den drøftelse, der har været her i dag, at jeg over for mine nordiske kolleger nævner, at der foregår disse overvejelser i det danske folketing. Jeg håber, det kan spare os for en del besvær.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det er blevet afklaret i løbet af denne debat – og det håber jeg vi alle er enige om, også fru Connie Hedegaard – at det konkrete danske bidrag i forbindelse med etableringen af en C-våbenfri zone er det enkle, at man herefter har afskåret sig fra at modtage kemiske våben, især afskåret sig fra at modtage dem som led i overførsel af den operative kommando til NATOs kommandosystem, der indebærer anvendelsen af de kemiske